

Breaking A Drinking Cup/Glass at a Jewish Wedding

Source Sheet by Rabbi Drew Kaplan

Two Talmudic Tales

Text #1

Berakhot 30b-31a

On a similar note, the Gemara relates:
Mar, son of Ravina, made a wedding feast for his son and he saw the Sages, who were excessively joyous. He brought a valuable cup worth four hundred zuz and broke it before them and they became sad.

ברכות ל' ב-ל"א א'

מר בריה דרביןא עבד הילולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוו קבדחי טובא. אייתי כסא דמוקרא בת ארבע מאה זוזי, ותבר קמיהו, ואעציבו.

Text #2

Berakhot 31a

The Gemara also relates: **Rav Ashi made a wedding feast for his son and he saw the Sages, who were excessively joyous. He brought a cup of extremely valuable white glass and broke it before them, and they became sad.**

ברכות ל"א א:ב'

רב אשי עבד הילולא לבריה, חזנהו לרבנן דהוו קא בדחי טובא. אייתי כסא דזוגיתא חיוורתא, ותבר קמיהו, ואעציבו.

Broader Talmudic Literary Context

Text #3

Psalms 2:10-12

So now, O kings, be prudent; accept discipline, you rulers of the earth!

Serve GOD in awe; tremble with fright, pay homage in good faith, lest [God] be angered, and your way be doomed in the mere flash of divine anger.

תהלים ב:י"ב

וְעַתָּה מְלָכִים הִשְׁכִּילּוּ הִנָּסְרוּ שְׁפֹטֵי אֶרֶץ:

עֲבֹדוּ אֶת־ה' בִּירָאָה וְגִילּוּ בְּרַעְיָה:
נִשְׁקוּ־בָר פֶּן־יִצְאָנָה | וְתִאֲבָדוּ נְדָרֵי כִי־
יִבְעַר כְּמַעַט אַפּוֹ אֲשֶׁר־י כָּל־חוֹסֵי בּוֹ

Text #4

Berakhot 30b:20

What is the meaning of “rejoice with trembling” (Psalms 2:11)?

Rav Adda bar Mattana said: “Rabbah said: ‘Where there is rejoicing, there should be trembling.’”

ברכות ל' ב:כ'

מאי “וְגִילּוּ בְּרַעְיָה”?
אמר רב אדא בר מתנא אמר
רבה: במקום גילה שם תהא
רעדה.

Text #5

Berakhot 30b

Abaye was sitting before his teacher Rabbah, and Rabba saw that he was excessively joyful. He said to Abaye: It is written: Rejoice with trembling, one’s joy should not be unrestrained.

Abaye said to him: It is permissible for me because **I am donning phylacteries** now and as long as they are upon me they ensure that the fear of God is upon me.

ברכות ל' ב:כ"א

אביי הוה יתיב קמיה
דרבה חזייה דהוה קא
בדח טובא.
אמר “וְגִילּוּ בְּרַעְיָה”
בתיב!
אמר ליה: אָנָּה תְּפִילִין
מְנַחֵנָּה.

Text #6

Berakhot 30b:23

Rabbi Yirmeya was sitting before Rabbi Zeira. He saw that Rabbi Yirmeya was excessively joyful.

ברכות ל' ב:כ"ג

רבי ירמיה הוה יתיב קמיה
דרבי זערא.

He said to him: It is written: “In all sorrow there is profit” (Proverbs 14:23); sorrow is appropriate, not excessive joy.

Rabbi Yirmeya **said to him:** It is permissible for me because **I am donning phylacteries.**

חזייה דהוה קא ברח טובא
אמר ליה: “בכל עצב יהיה
מותר” כתיב?
אמר ליה: אנא תפילין
מנחנא.

Text #7

Berakhot 30b-31a:25

Mar, son of Ravina, made a wedding feast for his son and he saw the Sages, who were excessively joyous.

He brought a valuable cup worth four hundred zuz and broke it before them and they became sad.

ברכות ל' ב:כ"ה

מר בריה דרבינא עבד הילולא
לבריה, חזנהו לרבנן דהוון קבדחי
טובא.
אייתי כסא דמוקרא בת ארבע
מאה זוזי, ותבר קמיהו, ואעציבו.

Text #8

Berakhot 31a:2

Rav Ashi made a wedding feast for his son and he saw the Sages, who were excessively joyous. He brought a cup of extremely valuable white glass and broke it before them, and they became sad.

ברכות ל"א א:ב'

רב אשי עבד הילולא לבריה,
חזנהו לרבנן דהוון קא בדחי
טובא. אייתי כסא דזוגיתא
חיוורתא, ותבר קמיהו, ואעציבו.

Text #9

Berakhot 31a:3

The Sages said to Rav Hamnuna Zuti at the wedding feast of Mar, son of Ravina: “Let the Master sing for us.”

He said to them, singing: “Woe unto us, for we shall die, woe unto us, for we shall die.”

They said to him: “What shall we respond after you?”

He said to them: “Where is Torah and where is mitzva that protect us?”

ברכות ל"א א:ג'

אמרו ליה רבנן לרב המנונא
זוטי בהלולא דמר בריה
דרבינא: לישרי לן מר.
אמר להו: וי לן, דמיתנן. וי לן,
דמיתנן.
אמרי ליה: אנן מה נעני
בתרד?
אמר להו: הי תורה, והי מצוה
דמגנו עלן.

JewishDrinking.com/donate

Medieval Rabbis

Rabbi Shlomo Yitzḥaki (1040-1105) (popularly known as Rashi)

Text #10

Rashi on Berakhot 31a:1:1

An expensive cup – A cup of white/clear crystal

רש"י על ברכות ל"א א:א:א'

כסא דמוקרא – כוס של זכוכית לבנה:

Text #11

Tosafot on Berakhot 31a:2:1

HE BROUGHT A CUP OF WHITE GLASS. From here, it became customary to break a cup at a wedding.

תוספות על ברכות ל"א א:ב:א'

אייתי כסא דזוגיתא חירותא - מכאן נהגו לשבר זכוכית בנשואין:

Rabbi Menahem ben Benjamin Recanati (1223-1290)

Text #12

Recanati on the Torah, Shoftim 16

Examine closely and you will find... that in all the places where Israel sinned in the wilderness, most occurred at the time of their greatest elevation.

The first Tablets were broken because of the Golden Calf, and our Sages of blessed memory said that the evil eye gained power over them. "And the people were as murmurers" [occurred] after the order of the banners and the resting of the Divine Presence among them, as it is stated: "Return, O Lord, unto the ten thousands of the thousands of Israel. And the people were..." The sin of the spies occurred at the time of their entry into the Land. The sin of Peor occurred after the Holy One, blessed be He, agreed to the blessings for them through Balaam, as it is stated: "O My people, remember now what [Balak] advised..." This is the meaning of the

רקנאטי על התורה,

שופטים ט"ז

...דוק ותשכח בכל המקומות שחטאו ישראל במדבר רובם היו בעת מעלתם הגדולה. הלוחות הראשונים נשתברו בסיבת העגל ואמרו רז"ל ששלטה בהם עין הרע. ויהי העם כמתאוננים אחר סדר הדגלים ושרות השכינה בתוכם שנאמר שובה יי' רבבות אלפי ישראל. ויהי העם וגו'. עון מרגלים בעת כניסתן לארץ. עון פעור אחר

statement of our Sages of blessed memory: "There is no marriage contract (ketubah) over which a quarrel is not cast."

From this you will understand the meaning of "And Satan stood up against Israel and provoked David" (1 Chronicles 21:1), which is mentioned right after the greatness and elevation of David, peace be upon him.

The secret of the matter in all of these—and specifically regarding the Golden Calf—is that the Angel of Death was destined to be abolished if the Tablets had descended; so he arose and confounded their joy, misleading the converts whom Moses had initially accepted, as they were easily enticed. This is the meaning of "for your people have corrupted themselves," and this is what our Sages of blessed memory said: "There is no tranquility that is not followed by calamity." Therefore, they instituted the breaking of the glass at the time of the wedding canopy (chuppah), as stated in Berakhot. Understand this...

שהסכים להם הקב"ה
הברכות על יד בלעם שנאמר
עמי זכור נא מה יעץ וגו'.
זהו מאמר רז"ל ליכא כתובה
דלא רמו בה תיגרא. ומכאן
תבין פירוש ויעמוד שטן על
ישראל ויסת את דוד (ד"ה א'
כא א) הנזכר אחר גדולת
דוד ע"ה ומעלתו. וסוד הענין
בכולן ובפרט בענין העגל כי
מלאך המות היה עתיד
ליבטל אם ירדו הלוחות
עמד וערבב את שמחתם
והטעה את הגרים שקיבל
משה תחילה שהם נוחים
להתפתות זהו כי שיחת עמך
וזהו מה שאמרו רז"ל אין
שלוה שאין אחריה פורענות
ועל כן תקנו לשבור הכוס
בשעת החופה כדאיתא
בברכות והבן זה....

16th Century

Rabbi Shlomo Luria (1510-1573)

Text #13

Yam shel Shelomoh on Ketubot 1:17:1

There are two forms of praise and an example regarding the Giving of the Torah: the Holy One, Blessed be He, sanctified Israel through the betrothal of the Torah, as it is written "an heritage" (morasha)—do not read it as morasha, but rather me'orasa ("betrothed"). The cloud over the mountain was like a canopy (chuppah), and Israel merited that sanctification. As for the glass that is broken under the chuppah, some say it is a remembrance of the mourning for Jerusalem—meaning "rejoice with trembling," like the story written at the beginning of

ים של שלמה על כתובות

א"י:ז"א'

... יש ב' שבח ודוגמא למתן
תורה שהקב"ה קידש לישראל
בקדושי התורה שהיא מורשה
אל תקרי מורשה אלא מאורסה
וענן על ההר כעין חופה וישראל
זכו לאותה קדושה והזכויות
שמשרין תחת החופה י"א זכר
לאבילות ירושלים כלומר וגילו

[Talmudic tractate Berakhot, chapter] Ein Omdin:
"Rav Ashi made a wedding feast for his son, etc."

According to the first intention, however, it appears to be a hint to remember the first betrothal when Moses shattered the Tablets (which were made of sapphire) and partially canceled the betrothal due to the sin of the Golden Calf. That sin remains remembered [and punished] to this day due to its severe intensity.

ברעדה כהאי דכתב בריש אין
עומדין רב אשי עביד הילולא
לברי' כו' ועל דרך הכוונה
הראשונה נראה שהוא רמז
לזכור קדושין הראשוני' שמשה
שיבר הלוחות שהי' של סנפרינן
וביטל קצת קדושין ע"י עון
העגל ואותה עון הוא פקודה
עדיין לרוב קשיון...

Rabbi Moses Isserles (1530-1572)

Text #14

Darkhei Moshe, Orach Chayim 560:2:1

And in our city, they practiced both: [placing] ashes on the head of the groom, and also the groom breaks the cup over which they recite the engagement blessing (Birkat Erusin). Therefore, they customly recite the engagement blessing over an earthenware cup.

דרכי משה, אורח חיים

תק"ס:ב'א'

ובעירינו נהגו בשתייהן אפר על
ראש החתן וגם החתן משבר הכוס
שמברכין עליו ברכת אירוסין ולכן
נהגו לברך ברכת אירוסין על כוס
של חרס.

Text #15

Shulchan Arukh, Orach Chayim 560:2

Gloss: There are places where they are accustomed to breaking a cup during the wedding ceremony, or placing a black cloth or other such items of mourning on the head of the groom.

שולחן ערוך, אורח חיים

תק"ס:ב'

הגה ויש מקומות שנהגו לשבר
כוס בשעת חופה או לשום מפה
שחורה או שאר דברי אבלות
בראש החתן (כל בו)

Rabbi Shmuel Eidels (1555-1631)

Text #16

Chidushei Agadot on Berakhot 31a:1

חידושי אגדות על ברכות ל"א א:א'

They interpreted this as a hint: [man is like] a vessel—a very important tool whose creation and making are primarily from dust, and its breaking is its death. So too is man: created from dust and ever-standing before death, destined to return to being dust. This is easy to understand.

כסא דמוקרא כו'. פירשו בו הרמז שהוא כלי חשוב מאד ועיקר יצירתו ועשייתו מעפר ושבירתו זהו מיתתו. כן האדם נוצר מעפר ועומד למיתה תמיד לשוב להיות עפר וק"ל:

JewishDrinking.com/donate

18th Century

Rabbi Yehezkel ben Yehuda HaLevi Landau (1713-1793)

Text #17

Tziyyun LeNefesh Chayyah on Berakhot 31a:1

The Maharsha wrote in Chiddushei Aggadot that [the passage] hinted to them through this: just as its initial formation is from dust and its breaking is its death, so too man's creation is from dust and he stands destined for death, etc. See the Maharsha there.

Now, regarding what he wrote—that its breaking is its death—I am astonished: why specifically a glass vessel? Isn't it true for all vessels that their breaking is their death? As we establish regarding the law of a pit (Bor), where we derive "an ox, but not a person; a donkey, but not vessels"—where regarding a person there is a distinction between death and injury, but regarding vessels, if they break, one is exempt, because their breaking is their death.

And if the Maharsha meant that all [other] vessels can be repaired if broken—if so, on the contrary! Glass vessels are similar to all other vessels in this regard, as explicitly stated in the first chapter of Shabbat (page 16a): [the Sages] decreed impurity upon glass vessels, and since if they break they can be repaired [by melting them down], like metal vessels, they [the Sages] compared them to metal vessels to be susceptible to impurity on their exterior. It is only regarding earthenware vessels (Klei Chares) that it says once broken, they have no repair!

Therefore, what appears correct in my humble opinion (v'hanil'ad) is that man resembles a glass vessel in every way:

His formation is from dust, just like it;

If they break, they have a repair—so too man, even if

ציון לנפש חיה על ברכות

ל"א א:א'

אייתי כסא דמוקרא. כתב
מהרש"א בח"א שרמו להם
בזה כי הוא תחלת עשייתו מן
העפר ושבירתו היא מיתתו כן
האדם יצירתו מן העפר ועומד
למיתה וכו' עיין במהרש"א.
והנה במ"ש דשבירתו היא
מיתתו אני תמה דמה ארי' כלי
זכוכית הלא כל הכלים
שבירתן היא מיתתן כדקיי"ל
לענין בור דדרשינן שור ולא
אדם חמור ולא כלים ובאדם
יש חילוק בין מת להזק אבל
בכלים נשתברו פטור
דשבירתן היא מיתתן. ואם
כוונת המהרש"א דכל הכלים
כי נשתברו יש להם תקנה
א"כ אדרבה גם כלי זכוכית
דומים בזה לכל הכלים
כמפורש בפ"ק דשבת דף ט"ז
ע"א דגזרו טומאה בכלי
זכוכית וכיון דכי נשתברו יש
להם תקנה בכלי מתכת לכן
שווינהו בכלי מתכת להיות
מיטמאין מגבן ובכלי חרס
הוא דאמר דנשתברו אין להם
תקנה. והנלע"ד שהאדם דומה
בכל דבר לכלי זכוכית
שיצירתו מן העפר כמוהו וכי
נשתברו יש להם תקנה גם
האדם גם כי נשתבר ע"י

he is broken through his sins, has a repair through repentance (Teshuvah);

They have no purity in a mikveh if they become ritually impure—their only purification is through being broken (for their breaking is their very purification; see Rambam, Hilchot Kelim 1:13). So too man: if he becomes defiled by his sins, he has no purification except the breaking of his spirit, as it is written, "A broken and contrite heart, O God, You will not despise" (Psalms 51:19).

פשעיו יש לו תקנה בתשובה
וגם אין להם שום טהרה אם
נטמאו רק בשבירה ששבירתן
היא היא טהרתן שאין להם
טהרה במקוה. עיין ברמב"ם
פ"א מהל' כלים הלכה י"ג כך
האדם אין לו טהרה אם נטמא
בעוונותיו אין לו שום טהרה
רק שבירת רוחו כמו"ש לב
נשבר ונדכה אלקים לא תבזה:

Text #18

In 1787, Dr. Benjamin Rush (1746-1813), a non-Jewish physician and a signer of the US Declaration of Independence, attended a Jewish wedding in Philadelphia. In a letter to his wife, Rush wrote: "The groom after sipping the wine took the glass in his hand and threw it upon a large pewter dish which was ... placed at his feet. Upon its breaking into a number of small pieces, there was a general shout of joy and a declaration that the ceremony was over. I asked the meaning ... I was told ... the breaking of the glass ... was designed to teach them the brittleness and uncertainty of human life and the certainty of death, and thereby to temper and moderate their present joys" (Letters of Benjamin Rush, 1761-1792, edited by L. H. Butterfield (Princeton, New Jersey: Princeton University Press, 1951), p. 429-432).

19th Century

Rabbi Yosef Hayim (1835-1909)

Text #19

Ben Yehoyada on Berakhot 31a:1

It is difficult [to understand]: how could he destroy such a precious vessel without being concerned about the prohibition of Bal Tashchit (do not destroy)?

בן יהוידע על ברכות ל"א א:א'
מר בריה דרבנא עבד הלולא
לבריה, חזנהו לרבנן דהו קא
בדחי טובא. איתי פסא דמוקרא,

Even if you were to suggest that he found a simple earthenware vessel painted by an artisan to look like a crystal cup worth 400 zuz, nevertheless, from the Talmud it appears that this was not the case; rather, it was an actual crystal cup. Therefore, it seems to me that it was already cracked and about to break—though not noticeable to onlookers—and they assumed it was a complete vessel worth 400 zuz, as its valuation was well known.

Furthermore, he was precise in showing them a cup worth 400 zuz and breaking it before them because the Evil Inclination (Yetzer HaRa) is called "Stumbling Block" (Michshol), as mentioned in the Talmud. He therefore broke a cup worth 400 zuz, corresponding to the numerical value (gematria) of Machshil (מכשיל = 400), to demonstrate to them that the Evil Inclination causes a person to stumble through excessive joy in order to make them sin afterward. And "it has no safeguard other than being broken."

Therefore, the cup was made of white glass—to hint that although their Evil Inclination was certainly refined and pure compared to the general Evil Inclination of the rest of the world, even so, it still required breaking.

Rabbi Yisrael Meir HaKohen Kagan (1838-1933)

Text #20

Mishnah Berurah 560:9

(9) To break a glass at the time of the wedding canopy - and this is also the reason for breaking a vessel/kli at the time of writing the tennaim. And it seems that one should break a whole glass under the canopy. And there is no (concern about) waste since they do so as a reminder of mussar/proper moral behavior so that they pay attention.

בַּת אַרְבַּע מֵאוֹת זָוִי, וְתִבְרָה
קִמְיָהּ, וְאֵיֶצֶבּוֹ. קִשָּׁא אֵיךְ
יֵאבֵד כְּלִי יֵעָקֵר כְּזֶה וְלֹא חֵשׁ לְבַל
תִּשְׁחִית? וְאֵף עַל גֵּב דִּימְצָא כְּלִי
חֵרֶס פְּשׁוּט צְבוּעַ עַל יְדֵי אֹמֶן,
שִׁיחִיָּה נִרְאָה כִּמּוֹ כֶּסֶף דְּמוּקְרָא
דְּשׁוּי ת' זָוִי, מְכַל מְקוֹם מִן
הַגְּמֵרָא נִרְאָה דְּלֹא הוּא הַכִּי, אֲלֵא
כֶּסֶף דְּמוּקְרָא מִמֶּשׁ, עַל כֵּן נִרְאָה
לִי דֵּהִיָּה סְדוּקָא וְעוֹמֵד לְהַשְׁבֵּר
וְאִינוּ נִיכָר לְרֹאאִין, וְהֵם חֲשָׁבוּ
שֶׁהוּא שְׁלֵם שְׁשׁוּה ת' זָוִי כִּי הִיָּה
זֶה שׁוֹמֵתוֹ יְדוּעָה, גַּם דְּקִדְקָה
לְהִרְאֹתֶם כּוֹס שְׁשׁוּה ת' זָוִי
וְשִׁבְרוּ לְפָנֵיהֶם, כִּי הִיצֵר הָרַע
אֶחָד מִשְׁמוֹתָיו נִקְרָא 'מִכְשׁוֹל',
וְכִנְזָכֵר בְּגֵמֵרָא, לְכֵן שִׁבְרָה כּוֹס
שׁוּה ת' זָוִי כִּמְנִין מִכְשׁוֹל [400],
לְהִרְאֹתֶם כִּי הִיצֵר הָרַע מִכְשׁוֹל
אֶת הָאָדָם בְּרַבּוּי שְׁמִחָה כְּדִי
לְהַחֲטִיאוֹ אַחֵר כֵּךְ, וְאִין לוֹ
שְׁמִירָה אֲלֵא שְׁבִירָה, וְלִכְּנֵי הַכּוֹס
הִיָּה זְכוּכִית לְבִנָּה, לְרִמּוֹז
שְׁבוּדָאֵי הִיצֵר הָרַע שְׁלֵהֶם הוּא
מְלֻבֵּן וְנִקִּי מִשְׁאֵר הִיצֵר הָרַע
דְּעִלְמָא, עִם כָּל זֶה צְרִיךְ שְׁבִירָה.

משנה ברורה תק"ס:ט'

(ט) לשבר כוס בשעת חופה - וזו היא ג"כ הטעם של שבירת כלי בשעת כתיבת התנאים. ויראה לשבור תחת החופה כוס שלם ואין בו משום בל תשחית כיון שעושין כן לרמז מוסר למען יתנו

לב:

JewishDrinking.com/donate

